

לא יפרס טמא הוא לכם ואת
הארנבת כי מעלת נרה הוא
ופרסה לא הפרסה טמא הוא
לכם ואת החזיר כי מפריס פוסד
הוא וישכע ששכע פרסה והוא
נרה לא יפרס טמא הוא לכם
מבשרם לא תאכלו ובגבלתם
לא תגעו טמאים הם לכם
אתה תאכלו מכל
אשר במים כל אשר לו סנפיר
וקשקשת במים בימים ובנחלים
אתם תאכלו וכל אשר אין לו
סנפיר וקשקשת בימים ובנחלים
מכל ישרץ המים ומכל נפש
החיה אשר במים שקץ הם לכם
ושקץ יהיו לכם מבשרם לא
תאכלו ואת נבלתם תשקצו כל
אשר אין לו סנפיר וקשקשת
במים שקץ הוא לכם ואת אלה
תשקצו מן העונה לא יאכל
שקץ הם את הנשר ואת הפרס
ואת העונה ואת חדאה ואת
האיה למינה את כל ערב למינו
ואת בת העונה ואת התרמס
ואת השחה ואת הנץ למינהו
ואת הכוס ואת השלך ואת

בנ אהרן העתירם לאמר ז
מדוע לא אכלתם את החטאת
במקום הקדש כי קדש קדשים
הוא ואתה נתן לכם לשתאת
עון העדה לכפר עליהם לפני
יהוה הן לא הובא את דמה אל
הקדש פנמה אכול תאכרו
אתה בקדש כאשר צוית וירבו
אהרן אל משה הן היום הקדש
את חטאתם ואת עלתם לפני
יהוה ותקראנה אתי כאלה ו
ואכלתי חטאת היום היטב
בעני יהוה וישמע משה וייטב
בעניו
וירבו יהוה אל משה ואל אהרן
לאמר אלהם דברו אל בני י
ישראל לאמר זאת החיה אשר
תאכלו מכל הבהמה אשר על
הארץ כל מפרסת פרסה ו
ושסעת שסע פרסת מעלת
נרה בבהמה אתה תאכלו אך
את זה לא תאכלו ממעלי הנזה
וממפרסי הפרסה את הנמל
כי מעלה נרה הוא ופרסה אינו
מפריס טמא הוא לכם ואת
השפן כי מעלה נרה הוא ופרסה

ותקראנה	4 כל וא הם	וסימנחון	ותקראנה אתי כאלה ותקראן ליעם לובחי אלהיהן דין הם ותקראנה לו השמנות שם ב בפס
במים	ה דגה	וסימנחון	ומלאו את המים במים אתה תאכלו ממ אשר במים וכל אשר אין לו ואתה תתנם במים
כל אשר חפץ יל יעשה בשמים ובארץ	ו שרין הם	וסימנחון	וכל אשר אין לו ואת אלה תשקצו מן העוה"ל הולך יל גחון

וְתַח אֶפְרַיִם יָד וְתִכְרַת אִשָּׁר לֹא כִרְעֻם טַמֵּעַ לְדַוְּיָא וְיִצְרָשָׁף לְדִי וְיִזְחַל מִיָּתֵד לְרַבִּי • הַחֹסֶם
וְלֵאלֹהֵי הַטָּמֹא מִלֵּל הַנֶּגַע בְּכַלֵּם וְלֵאלֹהֵי אֲכָר בְּכַוֵּן עֲבִיר בִּיעֵר אַחֲרָיו וְלֵאלֹהֵי תַהֲוִי תְרוֹמַת הַקִּדִּישׁ •

וסיכניהן
וסיכניהן

ד
הרף פסוק

לחם
לחם

לכם וזה לכם
הטמא בשרץ השרץ על הארץ
החלד והעכבר והעב למינרו
והאנקה והבחה ולטאה והחמט
והתנשמת אלה הטמאים לכם
בכל השרץ כל חונני עברהם במתם
טמא עד הערב וכל אשר יפל
עליו מהם במתם טמא מכלל
עין או כנר או עור או שק כלכל
אשר יעשה מלאכה בהם במים
יובא וטמא עד הערב וטהר
וכל בלי חרש אשר יפל מהם
אל תובל אשר בתוכו טמא
ואתו תשברו מכל האכל אשר
יאכל אשר יבוא עליו מים וטמא
וכל משקה אשר ישתה בכל
בלי טמא וכל אשר יפל מ
מנבלתם עליו וטמא תנור וכלים
יתין טמאים הם וטמאים יהיו
לכם ארמעין וקור מקוה מים
יהיה טהור ונגע מנבלתם וטמא
וביפל מנבלתם על כל דורע
ודורע אשר יורע טהור הוא ובי
יתן מים על דורע ונפל מנבלתם
עליו טמא הוא לכם וביצמות
מזהבמה אשר האלקים לאכלה הנגע

4
4
10

שקין
מעבד

1

ל

אין
דעצות

٤

י
מ

1

3

...

עליו

הַיְנִשְׁאִי וְאֶת־הַתְּנִשְׁמַת וְאֶת־
הַקָּאֵת וְאֶת־הַרְחֵס וְאֶת־הַחֲסִיּוֹה
הַאֲנַפָּה לְמִינָהּ וְאֶת־הַרֹּכֶכֶפֶת
וְאֶת־הַעֲטֹלָה כֹּל שְׂרִיץ־הָעוֹף ז'
הַהֹלֵךְ עַל־אַרְבַּע שִׁקִּץ־הוּא־לָכֶם
אֲךָ־אֵתֹהֵאֲכִלֹּם־כֹּל שְׂרִיץ־
הָעוֹף הַהֹלֵךְ עַל־אַרְבַּע אֲשֶׁר־
לֹא־כָרִיעַ־מִמֶּעַל לָרֶגֶל וְלִנְחוּ
בָהֶן עַל־הָאָרֶץ אֶת־אֵלֶּה מֵהֶם
תֹּאכְלוּ אֶת־הָאֲרֵבָה לְמִינוֹ וְאֶת־
הַסֹּלֶעַס לְמִינוֹ וְאֶת־הַחֲרָגִל
לְמִינוֹ וְאֶת־הַחֲנֹב לְמִינוֹ וְ־
וְכֹל שְׂרִיץ־הָעוֹף אֲשֶׁר־לֹא־אַרְבַּע
רַגְלִים שִׁקִּץ־הוּא־לָכֶם וְלֹא־לָהּ
תִּטְמָאוּ כֹּל הַנֶּנֶז בְּנִבְלָתָם יִטְמָא
עַד־הָעֶרֶב וְכֹל־הַנִּשְׂאֵא־מִנְּבִלָתָם
יִכָּסֶּם בְּנִדְיוֹ וְיִטְמָא עַד־הָעֶרֶב
לְכֹל־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר־הוּא־מִפְּרֹסֶת
פֶּרֶס־הוּא־יִשְׁסֶע־אִינֹנָה שִׁסְעֶתָ
וְנִרָה אִינֹנָה מִיַּעַד־הַטְּמָאִים־הֵם
לָכֶם כֹּל־הַנֶּנֶז בָּהֶם יִטְמָא וְכֹל־
הַחֹדֶךְ עַל־כַּפְּזוֹ בְּכֹל־הַחַיָּה הַהֹלֶכֶת
עַל־אַרְבַּע טְמָאִים־הֵם־לָכֶם כֹּל־
הַנֶּנֶז בְּנִבְלָתָם יִטְמָא עַד־הָעֶרֶב
וְהַנִּשְׂאֵא אֶת־נִבְלָתָם יִכָּסֶּם בְּנִדְיוֹ
וְיִטְמָא עַד־הָעֶרֶב טְמָאִים־הֵמָּה

כמונה
הדוכיפת
בקהל

ב
ובתרי
ליט
ויסמך

א
ב
ח

189

אובד או יקר או שק בתיב חרישק והדית יד כל חתנם שק ואנ בחלותם לבושי שק וכל בשק ואתו וסו' פס
העלה אם יטו יטו מזל האב וכנס המסחר וחמשה את השני והשק אתה זאת אשר ליום מב' פ
וביתו מים ית נחלתו ית את הארץ והאת ית לו שבעה אנשים את אביש ולא ית נא למכר ית סנ' פ

4 קב
5

מח
יבוא

二

七

צ"א וסימ' מיכיהו

הטהר ה' חס וסימנהון להבריד בין הטמא ובין
הטהר להורדת כוונת הטמא וביום הטהרה והבדלתם בין
הבהמה ושמט אותם שתם מערכות והזהר הטהר על הטמא

המטרה
ואיש
בא
במלכ

כא
במב
חט
כא

ד
ב
ובענין

100
 100
 100
 100
 100
 100

ק"י
ימל
בתי
אטון
מלפא
ביתא
ראותיות
גדולות

ב
ו
יבכר

כי
יעחס
מב מל

כתיב
בית
י

فصل

١٠

במלך
ה
הסו

ה
בפרט

ב
ד
ח

i

[illegible]

[illegible]

או בכל מלאכת עזר ויהיה הנניע
ידקרקאו ארמרס בבנר או
בעזר או בשתי או בערב או בכל
כלי עזר נניע צרעת הוא והראה
את הכהן וראה הכהן את הנניע
והסביר את הנניע שבעת ימים
וראה את הנניע ביום השביעי ז
כי פשה הנניע בבנר או בשתי או
בערב או בעזר לכל אשר יעשה
העזר למלאכה צרעת ממארת
הנניע טמא הוא וישרף את
הבנר או את השתי או את העזר
בצמר או בפשתים או את כל
כלי העזר אשר יהיה בו הנניע
כי צרעת ממארת הוא באש
תשרף ואם יראה הכהן והנה
לא פשה הנניע בבנר או בשתי
או בערב או בכל כלי עזר ויצוה
הכהן ולבסו את אשר בו הנניע
והסבירו שבעת ימים שנית
וראה הכהן אחרי הפס את
הנניע והנה לא הפך הנניע את
עניו והנניע לא פשה טמא הוא
באש תשרפו פחתת הוא ז
בקרחתו או בכחתו ואם ראה
הכהן והנה כחה הנניע אחרי

הוא וטהור הכהן
ואיש או אשה כיהיה בעור
בשרם כהרת כהרת לבנת
וראה הכהן והנה בעור בשרם
כהרת כהרת לבנת כהק הוא
פרח בעור טהור הוא ואישכי
ימטראישן קרח הוא טהור הוא
ואם מפאת פשו ימטראישן נבח
הוא טהור הוא וכיהיה בקרחת
או בנבחת נעלכן ארמס
צרעת פרחת הוא בקרחתו או
בנבחתו וראה אתיה הכהן והנה
שאת הננע לבנה ארמס
בקרחתו או בנבחתו כמראה
צרעת עור בשר איש צרוע
הוא טמא הוא טמא יטמא
הכהן בראשו ננע והצרוע
אשר בו הננע בנזיו יהו פרמס
וראשו יהיה צרוע ועל שפס
ינטה וטמא טמא יקרא כל
מי אשר הננע בו טמא טמא
הוא בדר ישב מחוץ למחנה
מושבו והקדר כי
יהיה בננע צרעת בכנר צמר
או בכנר פשתס או בשתי או
בערב לפשתס ולצמר או בעור

יעקב	ד	וּמִימֵהֶן	וְעַל שֵׁם יַעֲקֹב כִּאֲשֶׁר יַעֲקֹב הָרַע אֶת בְּנָדָו וְגַם בְּרִכּוֹת יַעֲקֹב מִזֶּה הָיָה לִכְבוֹד יַעֲקֹב וּלְמִזַּח תַּמִּיר
בדר	ה	וּמִימֵהֶן	בְּדָר יֵשֵׁב מִחוּץ לַמַּחֲנֶה מִיִּשְׂרָאֵל וְיִחְנוּ וְאֵין מִבּוֹא וְיִשְׂכָּן יִשְׂרָאֵל בְּטַח בְּדָר עֵין יַעֲקֹב בִּי עֵד
בעזרה בדר קמחי			בְּעִזְרַת בְּדָר קָמְחִי אֵין שְׂכָרִי לֹא יִשְׁכַּת מִסּוּד מִשְׁחָקִים וְאֵין מִפֶּן יֵד בְּדָר יִשְׁכַּת אִיכָּה יִשְׁכַּח בְּדָר הַיֵּד רַבְתִּי יָם יִשְׁכַּח בְּדָר יִסְכֵּל נָטַל מִלִּי

ואת המענה ויש המשיא יתירה ביום ההוא קדש המלך את תוך החצר בפסל וישו את הכבש ואת המענה ויקדש שלמה דבריו הימים
וסימנתיך ויש עליו את העלה ואת המענה והעלה הכהן את העלה ואת המענה ויקח בטה את גרי העצים

הקדש של כחטאת האשם
הוא לבנה קדש כרשים הוא
ולקח הפתק מדם האשם ונתן
הכהן על תנוד און המטה ור
הימנית ועל פה ידו הימנית ועל
בהן רגלו הימנית ולקח הכהן
מלח השמן ויעק על כף הכהן
השמאלית וטבל הכהן את
אצבעו הימנית מן השמן אשר
על כפו השמאלית והזה מן
השמן באצבעו שבע פעמים
לפני יהוה ומיתר השמן אשר
על כפו יתן הכהן על תנוד און
המטה והימנית ועל בהן ידו
הימנית ועל בהן רגלו הימנית
על דם האשם והנותר בשמן
אשר על כף הכהן יתן על ראש
המטה וכפר עליו הכהן לפני
יהוה ויעשה הכהן את החטאת
וכפר על המטה מטמאתו
ואחר ישחט את העל והעלה
הכהן את העלה ואת המענה
המזבח והזכר עליו הכהן
וסידו ויתן על המזבח ואסדל
והוא און ויתן שנת ולקח כבש
אחד אשם למנופה לכפר

עליו ועשרון סלת אחד בלול
בשמן למנופה ולגשן ושת
תריסא שני בני יונה אשר
תשנידו והיה אחר חטאת
והאחר עבה והביא את סביוס
השמיני לטהרתו אל הכהן אל
פתח אהל מועד לפני יהוה
ולקח הכהן את כבש האשם
ואת לח השמן והניח אתם הכהן
תנופה לפני יהוה ושחט את
כבש האשם ולקח הכהן מדם
האשם ונתן על תנוד און
המטה והימנית ועל כף הכהן ידו
הימנית ועל כף הכהן רגלו הימנית
ומן השמן יצק הכהן על כף
הכהן השמאלית והזה הכהן
באצבעו הימנית מן השמן אשר
על כפו השמאלית שבע פעמים
לפני יהוה ונתן הכהן מן השמן
אשר על כפו על תנוד און
המטה והימנית ועל כף הכהן ידו
הימנית ועל כף הכהן רגלו הימנית
על מקוס דם האשם והנותר
מן השמן אשר על כף הכהן
יתן על ראש המטה וכפר
עליו לפני יהוה ויעשה את האחר

והדל לא ימעיט ואסדל הוא ואין יום שנת הנה אלפי הדל במעשה מדוע אתה ככה דל בן המלך
שפת יתחיל לדל תקוה דלומאניש מע אל תגול דל תע דפסו אסדל ואם עשיר יגדל מבין וחקרנו וסדל
בלול בשמן כתיב ואסדל הוא ואין ידו ויתקרב על בן הבקר והקריב המקריב קרבנו ליהוה ויתם
ואכיון

[illegible]

וסימנהון	ד
וסימנהון	ז

אֶת אֲשֶׁר תִּשָּׂא יְדוּיָהּ הַכֹּהֵן אֶת הָאֹהֶל וְהָאֹתוֹת וְהָאֵלֶּים יִסְמְכוּ אֶת יְדֵיהֶם וְיֹשֵׁם אֶת הָאֹהֶל בְּבֵית אֵל
בְּנֻעָרָא לִבְכֵּית מִרְחֹק יִשְׁעָהּ לֵי. וְאֶחָד ב' וְסִימ' יֵאָחֶזְקָה לְרֹאשׁוֹ תִּבְּנֹא אֵלֶיהָ וְיִבְעֹלְתָה.

מזה תרים או מקפץ היונה מאשר
תשינידו את אשר תשיניד את
האחר חטאת ואת האחר עלה
על המנחה וכפר הכהן ע
המטהר לפע יהיה זאת תורת
אשר בונע צרעת אשר לא
תשינידו בטהרתו

וידבר יהוה אל משה ואליהם
לאמר כִּי תבאו אל ארץ כנען
אשר אני נתן לכם לאחוזתה
ונבעצרת בבית ארץ אחוזתכם
ובא אשר לזהבית והגיד לכם
לאמר כִּי נענו ראה לי בבית
וצוה הכהן ופנו את הבית במסח
באה הכהן לראות את הנעור
טמא פלא אשר בבית ואחר כן
יבא הכהן לראות את הבית
ודאה את הנעור והנה הנעור בקיר
הבית שקעבורת ירקרקת או
אדמדמת וזמראיהן שפל
הקיר ויצא הכהן מן הבית אל
פתח הבית והסגיר את הבית
שבעת ימים ושבעה פנים
השביעור אהיה פשה הנע
בקיר הבית וצוה הכהן וחרצו
את האבנים אשר בהן הנע

והשלכנו אתהן אל מחוץ לעיר
אל מקום טמא ואת הבית
יקצע מבית סכניו שפני את
העפר אשר הקניא אל מחוץ
לעיר אל מקום טמא ולקחו
אבנים אחרות והביאו אל תחת
האבנים ועפר אחר יקטעו
את הבית ואם ישב הנזעזע
בבית אחר חלץ את האבנים
ואחר יהקיע את הבית ואז
הטוח יבא הפדיון וראה והסה
פטה הנזעזע בית צריעת ממא
הוא בבית טמא הוא ונתן את
בית את אבניו ואת עצי תחת
כל עפר הבית והקניא אל מחוץ
לעיר אל מקום טמא והביא
אל הבית כל מי הסניא ונתן
טמא ער הערב והשכב בבית
יכבס את בגדיו והאכל בבית
יכבס את בגדיו ואסבא יבא
הכהן וראה והנה לא פשה
הנזעזע בבית אחרי הטוח את
הבית וטוהר הכהן את הבית
בנרפא הנזעזע ולקח לחטא
את הבית שתי צפרים ועץ און
ושנתול עת ואזכ ושחט את

ד
ו
דברי
הימי
דכו
במז
ה
במז

דמבי
זו
מנהו
חס
לאמר

מרחוק
יב

ב
חם
ובת
בית

1

ומראיהו	ד בליש	וסימניהו
ואת הבית	ה	וסימניהו
והביאו	ד	וסימניהו

[illegible]

א
 י
 יא
 יב
 יג
 יד
 יו
 יז
 יח
 יט
 כ
 כא
 כב
 כג
 כד
 כה
 כו
 כז
 כח
 כט
 ל
 לא
 לב
 לג
 לד
 לה
 לו
 לז
 לח
 לט
 מ
 מא
 מב
 מג
 מד
 מה
 מו
 מז
 מח
 מט
 נ
 נא
 נב
 נג
 נד
 נה
 נו
 נז
 נח
 נט
 ס
 סא
 סב
 סג
 סד
 סה
 סו
 סז
 סח
 סט
 ע
 עא
 עב
 עג
 עד
 עה
 עו
 עז
 עח
 עט
 פ
 פא
 פב
 פג
 פד
 פה
 פו
 פז
 פח
 פט
 צ
 צא
 צב
 צג
 צד
 צה
 צו
 צז
 צח
 צט
 ק
 קא
 קב
 קג
 קד
 קה
 קו
 קז
 קח
 קט
 ר
 רא
 רב
 רג
 רד
 רה
 רו
 רז
 רח
 רט
 ש
 שא
 שב
 שג
 שד
 שה
 שו
 שז
 שח
 שט
 ת
 תא
 תב
 תג
 תד
 תה
 תו
 תז
 תח
 תט

ד
ב
קדמה
רחיצה
במים
לבשרו
ב
שעת
כ
קפ
בכב
פת
ב
חם
וא
מל
בטונה
בבל
בחדם
ב
ט
חם
י
ו
ותחי
ג
מת

פ' וסימ יעדו

הנוגע	ג' מל' בל'ש	וסימנהו	וכל הנוגעים יטמאו וי' אלהים הצבאות הנוגע בארץ ותמנע ואין נוגע בארץ והצפיר קרן חזות
משכנ	ג'	וסימנהו	בטמא את משכנ אשר בתוכם ונתתי משכנ בתוכם ולא תגעל נפשי ויהיה משכנ עיניהם
ולאיש	ג'	וסימנהו	ולאיש אשר ישכב עם טמאה ולאיש בשת בן שאול ולאיש שנים מיכסות להנה את נזיותהם

וְיִשָּׂא וְהָרַע לָכֶם וְכֹל אֲתֵכֶם וְכֹל אֶת מִדּוֹת הַבַּיִת ~ ~ ~ וְהַתְּרִיד ב' וְסִמְנֵיהוֹן וְהַתְּרִיד וְכֹל אֶת כָּל עֻצְמוֹת הַיָּדָיו אֲשֶׁר חִזְקוּ

וכפר על הקרש מטמאת בני
 ישראל ומפשעיהם לכל
 חטאתם וכן יעשה לאהל מועד
 השכן אתם בתוך טמאתם וכל
 אדם לא יהיה באהל מועד בבוא
 לכפר בקרש עד צאתו וכפר
 בערו ובזביתו ובעד כל קהל
 ישראל ויצא אהל המזבח אשר
 לפני יהוה וכפר עליו ולקח
 מרס הפר ומרס השעיר ונתן
 על קרנות המזבח סביב והזהר
 עליומן מרס באצבעו שבי
 פעמים וטהרו וקרש מטמאת
 בני ישראל וכל המכפר את
 הקרש ואת אהל מועד ואת
 המזבח והקריב את השעיר
 החי וסמך אהרן את שתי ידיו
 על ראש השעיר החי והתודה
 עליו את כל עונות בני ישראל
 ואת כל פשעיהם לכל חטאתם
 ונתן אתם על ראש השעיר
 ושלח ביד איש עתי המרבה
 ונשא השעיר עליו את כל עונות
 אל ארץ נזרה ושלח את
 השעיר במדבר ובא אהרן אל
 אהל מועד ופשט את בגדיו

אשר לבשבבאו אלה קדש
והנחם שם ורחץ את בשרו
במים במקום קדוש ולבש את
בגדיו ויצא ויעשה את עלת וואת
עלת העם וכפר בעדו ובעד
העם ואת חלב החטאת יקטיר
המזבח והמישלח את השעיר
לעזאול יבם בגדיו ורחץ את
בשרו במים ואחר יכן יבוא אל
המחנה ואת פר החטאת ואת
שעיר החטאת אשר הובא
אתרמס לכפר בקדש ויצא
אל מחוץ למחנה ושם יבאש
את ערתם ואת בשרם ואת
פרשם והשרף אתם יבם ז
בגדיו ורחץ את בשרו במים
ואחר יכן יבוא אל המחנה והזהר
לכם לחקת עולם בחרש
השביעי בעשור לחודש תענו
אתנפשתיכם וכלמלאכה לא
תעשו האזרח והגר הגר בתוככם
כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר
אתכם מכל חטאתיכם לפני
יהוה תטהרו יעבדת שבעה יום
הוא לכם ועניתם אתנפשתכם
חקת עולם וכפר הבהן אשר

המדינה יב וסימנרון יך לקראת משה המדינה והשיעב אשר עשה עמו והגורל וסמך אהרן את שתי ידיו ורא נתן סיחן את ישראל עבר בגליל ויסעו מפני החורית ויבכרו בתוך הים ואתם פנו לכם וסעו המדינה ונפו ונסעו המדינה דרך ים סוף לפני איש ישראל ויפנו וינסו המדינה והראש אחד לפניו ונבשו תוך המדינה אתך שאול ליעזב האום עמי ואת הלב והמשלה

האל ה' בלשון חול וסיפרהו דבר לאנשים האל איתעשו דבר ויהפך את הערים האל נירבאין הואת ואהיה עפך ואסידך והרבותי ושל לו אליהך את הנוים האל מפבר וכי יהיה איש שנאלי עהו ואבד לו את דיער כבוכי השמים כי את כל החושבת האל ינס אל אחת מן

טמאתה לא תקרב לנזור
עדותה ואל אשת עמיתך לא
תתן שכבתך לזר על טמאתה
עשות מחקות התועבת אשר
נעשו לפניכם ולא תטמאו בהם
אע"הוה אלהיכם

וידבר יהוה אל משה לאמר
דבר אל כל עדת בני ישראל
ואמרת אליהם קדושים תהיו בי
קדושים אני יהוה אלהיכם איש
אמו ואביו יראו ואת שבתתו
תשמרו אני יהוה אלהיכם אל
תפנו אל האילים ואלהים מפסיה
לא תעשו לכם אני יהוה אלהיכם
וכי תזכחו זבח שלמים ליהוה
לדעונכם תזכחו ביום זבחכם
יאכלו ממחרת והנותר עד יום
השלישי יבאש ישרה ואם
האכל יאכל ביום השלישי
פגול הוא לא ירצה ואכלו
עונו ישאביא תקדש יהוה
חלל וגנבתה הנפש ההוא
מעמיה ובקצרתם את קציר
אדמתכם לא תכלה פאת שדה
לקצור ולקט קצירך לא
תלקט וכרמך לא תעזוב
ופרט כרמך לא תלקט לעני
ולגר תעזוב אתם אני יהוה אלהיכם

[illegible]

בשוק
אצ
פני

וְלֹא תִהְיֶה לְפִקֹּחַ וּלְכַשְׁשׁוֹר לֹא תִקֹּם וְלֹא תִהְיֶה לְהֵם לְאִישׁ מִבְּנֵי וְלֹא תִהְיֶה כִּרְאוּשׁוֹ וְכִאֲחֻרָנֵהּ שֶׁ וְאֶקֶן וְחֶם

ח יב
 כתו
 ב
 א
 נמז
 ה
 ו
 רפ
 יא
 כתו
 יוד
 כתו
 ג
 ג
 א
 חס
 ו
 מל
 ג
 ג
 ב
 מל
 ובענ
 ג
 ג
 ג

את מקרה הערבה והוא גלתה כי את שאריו הערבה עונם ישאו תחת אשר הערבה למדת נפשו ואת פשעים נגמה וַאֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת אִשָּׁה דֹּת תֹּהִים כְּמִדּוּהָ אֶת אִמָּר לֹו תִנָּנֶה שׁוֹמֵמָה כִּי הִיִּם דֹּת בְּתוֹ וְלֹ בְּתוֹ וַאֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת זָכָר וְאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרָב אֶל כָּל בְּחֵמָה לְדַבֵּק אֹתָהּ וְאִשָּׁה אֲשֶׁה כִּי יִהְיֶה בָּהֶם אוֹבִי

הערה	ג	וסימניהן
דיוה	ג	וסימניהן
יובתו	ג קט	וסימניהן

יד כח ה בסו יעקב וקר וו וסימנח לא יקרה לא שפכה נשברה אבות עביו נענה צאן אבותיה עביו בעני החיה עביו עביו עביו לא נשברה יונה תנועה ולא יתה עור לשע עיס לאמר שפכה פפ המרמרה שפכה אשור עוריה תכלה עשעורי יאמר שלה עב אלהיו דו שדרר מישר

לא ישהיטמא לא יטמא בעל
בעמיו להחלו לא יקרה קרחו
בראשם ופאת וקנס לא יגרו
ובכשרם לא ישרטו שרטת
קרשים יהיו לאלהיהם ולא
יחלו שם אלהיהם כי את
אשיריהם לחם אלהיהם הם
מקריבם והיו קרש אשה ונה
וחללה לא יקחו ואשה נרושה
מאשה לא יקחו ביקר שהוא
לא להיו וקרשיתו כי את לחם
אלהיה הוא מקריב קרש יהיה
לדכיהו שאני יהיה מקדשם
ובת אשכחן כי תחל חנות
את אכיה היא מחללת באש
השרת והכחן
הגדול מאחיו אשר יועק ער
ראשו שמן המשחה ומל
את ידו ללבש את הבגדים
את ראשו לא יפרע ובגדיו לא
יפרס ויעל כל נפש חמת לא
יטא לביו ולא יטמא לא יטמא
ומן המקדש לא יצא ולא יחל
את מקדש אלהיו כי נור שמן
משחת אלהיו עליו אע יהיה
והוא אשה בביתו יקח

ה כח ה בסו יעקב וקר וו וסימנח לא יקרה לא שפכה נשברה אבות עביו נענה צאן אבותיה עביו בעני החיה עביו עביו עביו לא נשברה יונה תנועה ולא יתה עור לשע עיס לאמר שפכה פפ המרמרה שפכה אשור עוריה תכלה עשעורי יאמר שלה עב אלהיו דו שדרר מישר

ה כח ה בסו יעקב וקר וו וסימנח לא יקרה לא שפכה נשברה אבות עביו נענה צאן אבותיה עביו בעני החיה עביו עביו עביו לא נשברה יונה תנועה ולא יתה עור לשע עיס לאמר שפכה פפ המרמרה שפכה אשור עוריה תכלה עשעורי יאמר שלה עב אלהיו דו שדרר מישר

ה כח ה בסו יעקב וקר וו וסימנח לא יקרה לא שפכה נשברה אבות עביו נענה צאן אבותיה עביו בעני החיה עביו עביו עביו לא נשברה יונה תנועה ולא יתה עור לשע עיס לאמר שפכה פפ המרמרה שפכה אשור עוריה תכלה עשעורי יאמר שלה עב אלהיו דו שדרר מישר

ה כח ה בסו יעקב וקר וו וסימנח לא יקרה לא שפכה נשברה אבות עביו נענה צאן אבותיה עביו בעני החיה עביו עביו עביו לא נשברה יונה תנועה ולא יתה עור לשע עיס לאמר שפכה פפ המרמרה שפכה אשור עוריה תכלה עשעורי יאמר שלה עב אלהיו דו שדרר מישר

ה כח ה בסו יעקב וקר וו וסימנח לא יקרה לא שפכה נשברה אבות עביו נענה צאן אבותיה עביו בעני החיה עביו עביו עביו לא נשברה יונה תנועה ולא יתה עור לשע עיס לאמר שפכה פפ המרמרה שפכה אשור עוריה תכלה עשעורי יאמר שלה עב אלהיו דו שדרר מישר

אלמנה ונרושה חללה ונה
את אלה לא יקח כי אסבתו
מעמיו קח אשה ולא יחל
ורעו בעמיו כי אע יהיה מקדשו
ורכר יהיה
אלמנה לאמר וברא אהרן
לאמר איש מורע לדתם אשר
יהיה במוס לא יקרב להקריב
לחם אלהיו כי אש אשר
במוס לא יקרב איש זז ז
עור או פסח או חרס או שרוע
או איש אשר יהיה בו שבר
רגל או שבר יד או נכן אודק
או תכלל בעינו או נרב או ילפת
או מרוח אשר בלא איש אשר
במוס מורע אהרן הכהן לא
יבש להקריב את אש יהיה
מוסבו את לחם אלהיו לא יבש
להקריב לחם אלהיו מקדש
הקדשים ומן הקדשים יאכל
אך אל הפרכת לא יצא ואך
המזבח לא יבש כי מוסבו ולא
יחל את מקדש יביאני יהיה
מקדשם וידבר משה אל
אהרן ולבניו ולכל בני
ישראל

ה כח ה בסו יעקב וקר וו וסימנח לא יקרה לא שפכה נשברה אבות עביו נענה צאן אבותיה עביו בעני החיה עביו עביו עביו לא נשברה יונה תנועה ולא יתה עור לשע עיס לאמר שפכה פפ המרמרה שפכה אשור עוריה תכלה עשעורי יאמר שלה עב אלהיו דו שדרר מישר

ה כח ה בסו יעקב וקר וו וסימנח לא יקרה לא שפכה נשברה אבות עביו נענה צאן אבותיה עביו בעני החיה עביו עביו עביו לא נשברה יונה תנועה ולא יתה עור לשע עיס לאמר שפכה פפ המרמרה שפכה אשור עוריה תכלה עשעורי יאמר שלה עב אלהיו דו שדרר מישר

ה כח ה בסו יעקב וקר וו וסימנח לא יקרה לא שפכה נשברה אבות עביו נענה צאן אבותיה עביו בעני החיה עביו עביו עביו לא נשברה יונה תנועה ולא יתה עור לשע עיס לאמר שפכה פפ המרמרה שפכה אשור עוריה תכלה עשעורי יאמר שלה עב אלהיו דו שדרר מישר

ה כח ה בסו יעקב וקר וו וסימנח לא יקרה לא שפכה נשברה אבות עביו נענה צאן אבותיה עביו בעני החיה עביו עביו עביו לא נשברה יונה תנועה ולא יתה עור לשע עיס לאמר שפכה פפ המרמרה שפכה אשור עוריה תכלה עשעורי יאמר שלה עב אלהיו דו שדרר מישר

ה כח ה בסו יעקב וקר וו וסימנח לא יקרה לא שפכה נשברה אבות עביו נענה צאן אבותיה עביו בעני החיה עביו עביו עביו לא נשברה יונה תנועה ולא יתה עור לשע עיס לאמר שפכה פפ המרמרה שפכה אשור עוריה תכלה עשעורי יאמר שלה עב אלהיו דו שדרר מישר

ה כח ה בסו יעקב וקר וו וסימנח לא יקרה לא שפכה נשברה אבות עביו נענה צאן אבותיה עביו בעני החיה עביו עביו עביו לא נשברה יונה תנועה ולא יתה עור לשע עיס לאמר שפכה פפ המרמרה שפכה אשור עוריה תכלה עשעורי יאמר שלה עב אלהיו דו שדרר מישר

יכל מלאכה וסמנין ויהיה לכם לחקת עולם כחדש וכל מלאכה לא תעשו בעצם היום הזה ולא תעשו כבודכם בל קרי וקריין בפא וקריין תרועתן וכל קהלת דבא בפא לא יהיה להם זקרון עם שיהיו לאחרת שבתכם וערכי נזיל בותו

ועיה לכם שבתון זכרון תרועה
מקרא קדש לכל מלאכת עבודה
לא תעשו והקרבתם אשר
ליהוה ויברך
יהוה אל משה לאמר אהרן
בעשור לחדש שבועי הזה
יום הכפרים הוא מקרא קדש
יהיה לכם ועציתם את נפשיתכם
והקרבתם אשה ליהוה וכל
מלאכה לא תעשו בעצם היום
זה כי יום כפרים הוא לכפר
עליכם לפני יהוה אלהיכם כי
כל הנפש אשר לא תענה
בעצם היום הזה ונכרתה
מעמיה וכל הנפש אשר
תעשה כל מלאכה בעצם היום
זה והאבדת את הנפש
ההוא מקרב עמה כל מלאכה
לא תעשו חקת עולם לדורותכם
בכל משבתכם שבת שבתון
הוא לכם ועציתם את נפשיתכם
בתשיעה לחדש כערב מערב
עד ירב תשבתו שבתכם
ונבד יהוה אל משה לאמר
בסד אלכני ישראל לאמר

בחמשה עשר יום לחדש
השבועי הזה תנהם שבעת
ימים ליהוה ביום הראשון מ
מקרא קדש לכל מלאכת עבודה
לא תעשו שבעת ימים תקריבו
אשה ליהוה ביום השמיני מ
מקרא קדש יהיה לכם והקרבתם
אשה ליהוה עצרתה כל
מלאכת עבודה לא תעשו אלה
מועדי יהוה אשר תקראו אתם
מקרא קדש להקריב אשה
ליהוה עלה ומנחה זבח ונסכים
דבר יום ביומו מלבד שבתת
יהוה ומלבד מתנותיכם ומלבד
כל נדריכם ומלבד כל נדבתכם
אשר תתנו ליהוה ארבת משה
עשר יום לחדש שבועי
באספכם את תבואת הארץ
תחנו את חג יהוה שבעת ימים
ביום הראשון שבתון וביום
השמיני שבתון ולקחתם לכם
ביום הראשון פרי עץ הדרבה
תמרים וענף עץ עבת וערבי
נחל ושמחתם לפני יהוה
אלהיכם שבעת ימים וחתם
את חג ליהוה שבעת ימים

וסימנין כל חלב שור וכשב ועז המקריב את זבחו שלמים ליהוה בחדש השביעי באחד בחמשה עשר יום לחדש
וסימנין מלבד שבתת יא ואתם כתי ישראל הלן כל מכל בתענית ירימו יבשאת מתנותיכם בהעביר הלן חפ
ולקחתם את זה ולקחתם אגדת אגוז ולקחתם לכם ביום הראשון ולקחתם מפרי הארץ מן תחריבי ולקחתם את איון

ידעו ויסמחו וידעו ודרתובם ויאמרו ידבעם לאשתו ויצר פסל כס ממונה שמי שיכבד ידעו אתו ואמנת
אדם במתנתם באומי הפקידה למען ידעו דור אחרון ויאמרו ציונו לא ידע ולא ידאו ואתה תשבע כל תפלה כל תחנון תרדוקו דברי חזמים

בשנה חקת עולם לדורתכם
בחרשה שביעית חנו אתו ז
בסבת תשבו שבעת ימים
כל האורח בישראל ישבו ב
בסבת למען ירעוררתכם בי
בסבות הושבת את בני ישראל
בהוציא אותם מארץ מצרים
אני יהוה אל היכם וירברמטה
את מערי יהוה אל בני ישראל

כד

וידבר יהוה אל משה לאמר
צו את בני ישראל ויקחו אליך
שמן זית זך כיתית למאור
להעלות נר תמיד מרמז
לפרכת העדות באהל מועד
יערך אתו אהרן מערב עור
בקר לפני יהוה תמיד חקת
עולם לדורותיכם על המנורה
הטהרה יערך את הנרות לפני
יהוה תמיד
ולקחת סלת ואפית אתה
שתים עשרה חלות שבע
עשרנים יהיה החלה האחת
ושמת אותם שתים מערכות
שש המערכת על השלחן
הטהר לפני יהוה ונתת על

המערכת לכנה וזהו היתר
ללחם לאוברה אשה ליהודה
ביום השבת ביום השבת מערנו
לפני יהוה תמיד מאת בני יי
ישראל בריית עולם והיתה
לאהרן ולבניו ואכלו במקום
קדש כי קדש קדש הוא לו
מאשי יהוה חק עולם

ויעצבן אשר

ישראלית והוא בן איש מצרי
בתורבני ישראל וינצו במחנה
בן הישראלי תואישה ישראל
ויקנבן האשה ישראלית
אתה שמחלק וינאו ארעו
אל משה וישם אמו שלמית
בת דברי למטה דן וינחהו
במשמר לפי שלהם עץ פי
יהוה

וידבר יהוה אל משה לאמר
הוצא אתה מקל אל מחוץ
למחנה וסמכו כל השמיעים
את ידיהם על כני שזרנמי
אתו כל העדה ואלבע ישראל
תרבר לאמר איש איש מקל
אלהיו ונשא חטאו ונקב שם
יהוה מות יומת רגוס ירגמו בו

[illegible]

ללחם	ד דגש	וסימניהן
ואכלהן	ג זחם	וסימניהן
ויקלל	ד	וסימניהן

והארץ ויטה רתו ובהר והארץ לא תמכר לצמיתו והארץ תעזב מהם ותרין את שבתיה והארץ
אשר אתם עבדים שמה והארץ חנפה תחת יושביה והארץ הנבלה והארץ הנשמה תעזב והארץ תענה את הדגן והארץ אשר חכה וי

וכי תמכרו ממכר לעמיתך או
קנה מיד עמיתך אל תונו איש
את אחיו במספר שנים אחר
הזבל תקנה מאת עמיתך במספר
שנתי כבוא תמכר לך לפירב
השנים תרבה מקנתו ולפלי מעט
השנים תמיעט מקנתו כי מספר
תבואת הוא מכר לך ולא תונו
איש את עמיתו ויראת מאלהך
כי אני יהוה אלהיכם ועשיתם
את חקתי ואת משפטי תשמרו
ועשיתם אתם וישבתם על
הארץ לבטח ונתנה הארץ
פריה ואכלתם לשבעו וישבתם
לבטח עליה וכי תאמרו מה
נאכל בשנה השביעית לא
נזרע ולא נאסף את תבואתנו
וצוית את ברכתי לכם בשנה
הששית ועשית את התבואה
לשלושה שנים וזרעתם את
השנה השמינית ואכלתם מן
התבואה יסן עד השנה התשיעית
ערבוא תבואתה תאכלו יסן
והארץ לא תמכר לצמית כי
ליה הארץ בעדים ותושיבים אתם
עמרי וכל ארץ אחותכם נאלה

תתנו לארץ
כי
ימור אחיד ומכר מאחותו וכל
נאלו הקרב אליו ונאל את ממנו
אחיו ואיש כי לא יהיה לו נאל
והשנה ידו וימציא כרי נאלתו
וחשב את שני ממכרו וחשיב
את הערה לאיש אשר מכר לו
וישכ לא אחותו ואם לא מצאה
ידור השכיל ויהיה ממכרו
ביל הקנה אתו עד שנת היובל
ויצא בבל וישכ לא אחותו
ואיש כי מכר
בית מושב עיר חומה והיתה
נאלתו עד תם שנת ממכרו
ימים תהיה נאלתו ואם לא
נאל יבמל את לו שנה תמסמה
זקם הבית אשר בעיר אשר לא
חמה לצמיתת לקנה אתו לזותו
לא יצא בבל ובת החצרים
אשר אין להם חמה סביב על
שרה הארץ יחשב נאל
תהיה לו וכל יצא וערי הלום
בתי ערי אחותם נאלת עולם
תהיה ללויס ואשר נאל מן
הלויס ויצא ממכר בית ועיר
אחותו בבל בכת ערי הלויס

ובכל ארץ מצרים היה לחם תשחת הארץ ובכל ארץ אחותכם ובכל ארץ במשלתי וחבריה דל חומים
עד תם שנת ממכרו עד תם פגריכם במכר עד תם כל הדור אנשי המלחמה עד תם כל הדור תעשה
והמים להם חמה מימים כתר יוקם הבית אשר בעיר אשר לו חמה ובת החצרים אשר אין להם חמה

ובכל ארץ
תם
חמה
וסימנהון
וסימנהון
וסימנהון
ה
חם
חם

ויהי כהן ויהי כהן ויהי כהן ויהי כהן ויהי כהן ויהי כהן ויהי כהן ויהי כהן ויהי כהן ויהי כהן
ויהי כהן ויהי כהן ויהי כהן ויהי כהן ויהי כהן ויהי כהן ויהי כהן ויהי כהן ויהי כהן ויהי כהן
ויהי כהן ויהי כהן ויהי כהן ויהי כהן ויהי כהן ויהי כהן ויהי כהן ויהי כהן ויהי כהן ויהי כהן

ואמה ונס מכני התו שבסהגין
עמכם מהם תקנו ומי שפחתם
אשר עמכם אשר הולך
בארצכם והיו לכם לאחור
והתנחלתם אתם לבניכם
אחרים לרשת אחזה לעלם
בהם תעבדו ובאחיהם בני
ישראל איש באחיו לאמרה
בוכפרך
תשיגידנו ותושב עמך ומך
אחיד עמו ונמכר לך תושב
עמך או לעקר משפחת נר
אחר נמכר ואלההיה לו
אחר מאחיו יאלנו אוהדוא
בדרו יאלנו או משאר כשה
ממשפחתו יאלנו אוהשה
יהוונאל וחשב עסקנו
משנת המכרו לו עד שנת הים
והיה כסף ממכרו במספר
שנים כימי שכיר יהיה עמו אם
עוד רבות בשנים לפיהן ישיב
נאלתו מכסף מקנתו ואם
מיעט משאר בשנים עד שנת
היכל וחשב לו כפי שמו ישיב
את נאלתו כשכר שנה בשנה
יהיה עמו לא ידרנו בכפרך

הוא אחותם בתוך בני ישראל
ויהיה מנרשעיהם לאימכר
כאחות עולם הוא להם
וכי עמך אחיד
ומטה ידו עמך והחזקת בנר
ותושבוחי עמך אל תקרה
מאתו נשך ותרבית ויראת
מאלהך וחי אחיד עמך את
מספר לא תתן לו במשך ובמונת
לא תתן אכלך אע יהיה
אלהים אשר הו צאת אתם
מארץ מצרים לתת לכם את
ארץ כנען להיות לכם לאלהים
וכי ימך אחיד
עמך ונמכר לו לא יעבד בו
עבד עמך משכב בכושב
יהיה עמך עד שנת היכל יענ
עמך ויצא מעמך הוא ובניו
עמו ושב אל משפחתו ואל
אחות אבתו ישוב כי עבד
חס אשר הו צאת אתם מארץ
מצרים לא ימכרו ממכרת עבד
לא תרדה בכפרך ויראת
מאלהך ועבדך ואמתך
אשר יהיו לך מאת הנשים אשר
סבתכם מהם תקט עבד

ואם מינו משאר בשנים ונשארם כמית מינו ואם מינו ואם מינו לך ויחלו מעט ממשא אכל ואין
לשכר פנה אל הרכה ונתן לשיעף אשר את קצפת מינו ואית דאמ דאנון ח רק הכהנים היו למען וכל אתנו וסו פסו דכתיבון
בפי שני ישיב את נאלתו מספר שני ולא חקר ורב שיהיו ימי שניו לפיה כות

הצפרה היה יקח אתה והנושא אותם רוב ימים השמים תקח לה רובה
הושבתי ושמת אותם שתם מעצבות כל ימי ישראל עבדים עבדוהו

וְהִנֵּה זֶה יְשׁוּעָה לְיִשְׂרָאֵל כִּי בְרַחֲמֵינוּ יִשְׁלַח אֱלֹהֵינוּ אֶת יְשׁוּעָה לְיִשְׂרָאֵל
וְהִנֵּה זֶה יְשׁוּעָה לְיִשְׂרָאֵל כִּי בְרַחֲמֵינוּ יִשְׁלַח אֱלֹהֵינוּ אֶת יְשׁוּעָה לְיִשְׂרָאֵל

לענין ואסלא ינאל באלה
וינאל בשנת היל הוא ובניו
עמו וכל בני ישראל עבדים
עבדיהם אשר הוצאת אתם
מארץ מצרים אני יהוה אלהים
לאתעשר לכם אלילים ופסל
ומצבה לאתקימולכם ואבן
משכית לאתתנו בארצכם
להשתחות עליהביאני יהוה
אלהים את שבתת תשמרו
ומקדשיתנידאנו אני יהוה

אם בחקת תלכו ואת מצותי
תשמרו ועשיתם אתם ונתת
בשמכם בעתם ונתנה הארץ
יבולה ויען השדה יתן פריו
והישתלכם דישאת בציר
ובציר ישתאתו ואללתם
לחמכם לשבעו וישבתם לבטח
בארצכם ונתת שלום בארץ
ושבתם ואין מחריר והשבת
תיה רעה מן הארץ והרב לא
תעבר בארצכם וירדפתם את
איביכם ונפלו לפניכם לחרב
ורדפו מכם חמישה מאה ומאה
מכם רבבה ירדפו ונפלו איביכם

לפניכם לחרב ופניתי אליכם
והפריתי אתכם והרביתי אתכם
והקימתי את בריתי אתכם
ואכלתם ישיני ישיני מלפני
חרשתי ציו ונתתי משכני
בתוכם ולא תנעל נפשי אתכם
והתהלכתי בתוכם והייראני
לכם לאלהים ואתם תיראו
לי לעם אני יהוה אלהיכם
אשר הוצאתי אתכם מארץ
מצרים מהיית להם עבדים
ואשכח מטת עיניכם ואולח
אתכם קוממוי
ואם לא תשמעו לי ולא תעשו
את כל המצוות האלה ואם
בחקתי תמאסו ואם אתם שפתי
תנעל נפשכם לבלתי עשו
את כל מצוותי להפרכם את
בריתי את אני אינשה וארת
לכם והפקדתי עליכם בהלה
את השחפת ואת הקדחת
מכלות עינים ומורבת נפש
וזרעתם לריק זרעכם ואכלו
איביכם ונתתי פני בכם וננפתם
לפני איביכם ודרו בכם שואינם
ונסתם ואיזרה אתכם ואם

לא תתנו לרבים אילים לא ארבעים רבים לא רעל יד לשונן
ידיהם ושנים יעטור רכבה רכבה כעמח השדה וז' ורכבה מימין
לא תשמוע לו ולא תתנוש וכתתשבו ולא תתנוש את כל המיות האלה

לא יקרה קרה בראש
את הילאל רב רב
ולא תעשו מל התועבת האלה

וסימניהן	ד פסו לא לא לא
וסימניהן	ד רבבה
וסימניהן	ד ולא תישן

ד פסו לא לא לא
ד רבבה
ג ולא תישן

۱۵

ג
אצל
גבולה

כב
מו
פסו
בספ
הפט
ימ
ומ
ימ

כאמ

בכה

מידע

דקמ

۱۵۱

١

ב
כתי
בן

וְסִימָה עֲזָא

וידבר

שבות

טו מל ברו

וסימניה

שמות ט' כל בתו וסימניהן ויקרא האדם שמות ויקרא להן שמות שאו את ראש מ' עדר ואת כל העדה הקהיל' ויהי בעראובן בנ' ישראל רבע שמיען רבע גד רבע מנשה יא' התחילק הארץ ו ואתכם ו וסימ' ואתכם יהיו ואתכם עבדי' אדעם אבותם ב' כל בתו וסימ' אלה קראו העדה ואת שם אהרן וכל נב' וכו' וכו' כלם חס' וסימ' וכלם בשמות יתעדר בת אבתם וכל' גם בעהם ובע' בעהם

בב יבדב

לא שבר' נ

מכר וחסותו ופינחון כבר ישמעאל נכית וקידר כבר יעקב ראובן ביהו' אלה ראשי בית אבתם בעראובן כבר ישראל והיו בע ראובן כבר ישראל ולדתם למשמחתם מקור כל בני זכר לבע ישראל כמן חדש ומועלה ולקחת את הלויים לא עשית תחת כל בכר קדש דמס

לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת
מִבְּנֵי עֲשָׂרִים שָׁנָה וּמֵעֵלָּה ז
לְגִלְגָּתָם כֹּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת
מֹשֶׁה וַיִּפְקְדֵם בְּמִדְבַּר סִינַי
וַיְהִי בֶּעָרְאוּבָן בְּכֹכַב
יִשְׂרָאֵל תּוֹלְדָתָם לְמִשְׁפַּחְתָּם
לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת
לְגִלְגָּתָם כֹּל זִכְרָם מִבְּנֵי עֲשָׂרִים
שָׁנָה וּמֵעֵלָּה כֹּל יָצָא צָבָא פ
פָּקְדִיהֶם לְמִשְׁחֵרְאוּבָן שִׁשָּׁה
וְאַרְבַּעִים אֵלֶּה וְחֲמִשׁ מֵאוֹת

לכנע שמעון תולדתם למשפחתם
לבית אבתם פקדיו במספר
שמות לנולדתם כל זכר מבן
עשרים שנה ומעלה כל יצא
צבא פקדיהם למטה שמעון
תשיעה וחמשים אלה ושלש
מאות
לכנענר תולדתם למשפחתם
לבית אבתם במספר שמות
מבן עשרים שנה ומעלה כל
יצא צבא פקדיהם למטה נדר
חמשה וארבעים אלה ושיש
מאות וחמשים
לכנע יהודה תולדתם למשפחתם

לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שְׁמֹת מִן
עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמֵעַלָּה כָּל יֶזְרָאֵל
צָבָא פָקְדִיהֶם לְמִטָּה יְהוּדָה
אַרְבַּעַה וּשְׁבַעִים אֶלֶף וּשְׁשִׁי
מֵאוֹת

כל
אורי
חס
במא
מל

לְבָנֵי זְבוּלֹן תוֹלְדֹתֵם לְמִשְׁפַּחְתֵּם
לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שְׁמֹת מְכֹן
עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמֵעַל הַכֹּל יֵצֵא
יֵצֵא פְקָרֵיהֶם לְמִטָּה זְבוּלֹן
שִׁבְעָה וְחֲמִשִּׁים אֶלֶף וָאַרְבַּע
בָּאוֹת

לְבַעַיִסָּה לְבָנֵי אֶפְרַיִם תּוֹלְדֹתָם
לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִצְרַיִם
שִׁמְת מִבְּנֵי עֲשָׂרִים שְׁנָה וּמֵעֵלָה
כָּל יֶזְעָא עָבָא פְקָרִיהֶם לְמִטָּה
אַפְרַיִם אַרְבַּעִים אֵלֶּה וְחֲמִשָּׁה
מֵאוֹת

בני מנשה תולדהם למשפחת
בית אבתם במספר שמורת
מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא

קדמו
לבע
יוסף
לאפרים
תנ
לבע
יוסף
לבע
אפרים
וסימ
לרחביהו
לבע
רחביהו

ט
מ
בתו

י
חם
ביתו

נימל
דבת
לרעת
ד פינחס

ב
הטע

למֹד
מִמֶּדָּה
לִמְדָה

ש"ס
מ
בענין

כל
מל
בב
חם

וסמינחון ויהי בעראבון בכר ישראל לבעשמינח תולדתם לימשפחתם למת אבתם
 הנה יוצא המציה הנה אנכי יוצא מעמך כמצות ה' אליה אני יוצא ויחיו סגרת ומסגרת ובה המלך
 הור עז כבודים וכל ישראל ויהודה אלה והעז משם יוצא כי אם איך יוצא וכן האש יוצא אביר וכל כח דב' מל' כמ' חס' והוא כחתי יצא מחפרו

והלויים למטה אבתם והלויים לאתפקדו בתוך כי לאתפקדו בתוך ובעי ישראל התפקדו וכלל
ואתה הפקד את הלויים הפקד עליו רשע י על דגלו ז וסי וחננו בעי ישראל איש על דגלו י

וסימנהון
וסימנהון

4
5

התפקדו
התפקדו

צבא פקדיהם למטה מנשה
שנים ושלשים אלה ומאתם

לכני בנימין תולדתם למשפחתם
לבית אבתם במספר שמות מן
עשרים שנה ומעלה כל יצא
צבא פקדיהם למטה בנימין
חמשה ושלשים אלה וארבע

מאות
לכני רון תולדתם למשפחתם
לבית אבתם במספר שמות
מן עשרים שנה ומעלה כל
יצא צבא פקדיהם למטה רון
שנים ושלשים אלה ושבע מאות

לכני אשר תולדתם למשפחתם לבית
אבתם במספר שמות מן עשרים שנה
ומעלה כל יצא צבא פקדיהם
למטה אשר אחר וארבעים
אלה וחמש מאות

בני נפתלי תולדתם למשפחתם
לבית אבתם במספר שמות
מן עשרים שנה ומעלה כל
יצא צבא פקדיהם למטה
נפתלי שלשה וחמשים אלה
וארבע מאות

אלה הפקדים איש לפקד משה
ואהרן ונשיא ישראל שנים
עשר איש איש אחר לבית י

אבתו היו ויהיו כל פקודי בני
ישראל לבית אבתם מן עשרים
שנה ומעלה כל יצא צבא
בישראל ויהיו כל הפקדים
שש מאות אלה ושלשה

אלפים וחמשים מאות וחמשים
והלויים למטה אבתם לא

התפקדו בתוכם

וידבר יהוה אל משה לאמר

אך את מטה לוי לאתפקד

ואת ראשם לאתש אבתו דגני

ישראל ואתה הפקד אחת

הלויים על משכן העדות ועל

כל כליו ועל כל אשר ילך

המה ישא את המשכן ואת

כל כליו והם ישרתו וסביב

למשכן יחנו ובנסע המשכן

יזריחו אתו הלויים ובקחונו

המשכן יקימו אתו הלויים והזר

הקרב יזמת וחננו בני ישראל

איש על מחנהו ואיש על דגלו

לצבאתם והלויים יחנו סביב

למשכן העדות ולא יהיה קצף

כל
חם
פקודי
ופקודי
כל
במא
חם
ויצו
יהוה
הפקדו

כל
עני
חם
בכד
כל

כל
אורי
חם
במא
כל

כל
כתו
כן
בכד
כתו
לתולדתם

כל
עני
לכני
כני
דון
כני

פליג
נתי דעני
סתו
וסור
פתו

רשע

בספ

חם

4

1

3

4

100

ועל כל על כל וסמנהון ואתה הפקד את הלויים ב כספ והעבירו תעב על כל בשרם וכפר הכהן על כל ידית האיש אחד יחטא
ועל כל העדה תקצף והזהר על האהל ועל כל הכלים ו הקרב וסימנהון והזר הקרב יזמת והזר הקרב יזמת והזר הקרב יזמת
והזר הקרב יזמת כל הקרב הקרב אל משכן יזמת ב כספוקא וכלכלי הנצבים את הסלף שלמה יזמת ישרתו לית כותיה חם

העדות ח' מ' בת' וסימניהן ונתתה את הפרכת תחת הקרסים ושמת שם את ארון העדות ויבא אתה אהרן אל המישכן ונתן את הקטרת על האש לפני י' הלוים יחנו סביב למישכן הידות תל' רפס' והנחתם באהל מועד ויהי מבחר ויבא משה יושב את מטה אהרן לפני העדות

על ערת בני ישראל וישמרו
הלוים את משמרת משכן ה'
העדות ויעשו בני ישראל ככל
אשר צוה יהוה את משה בן
עשר:

וידבר יהודה אל משה ואל אחרן
 לאמר איש על דגלו באתם
 לבית אבתם יחנו בני ישראל
 וינדר סביב לאהל מועד יחנו
 והחננים קרמה מזרח רח
 מחנה יהודה ליצב אתם ונשיא
 לבני יהודה נחשון בן עמינדב
 יצב אופק דרום ארבעה וישיבע
 אלה וישיב מאות והחננים עליו
 משה וישיב ונשיא לבני
 ישישכר נתנאל בן צויער וישי
 יצב אופק דרום ארבעה וחמשים
 אלה וארבע מאות ממזרח
 בילון נשיא לבני שבץ אליאב
 בן חרן ויצב אופק דרום שבעה
 חמשים אלה וארבע מאות
 מהפקד יסל מחנה יהודה
 מאת אלה וישיב מאות וישיב
 ארבע מאות וישיב מאות
 אשנה יסע
 מחנה ראובן נתנאל

לִצְבֹּאתָם וְנִשְׂאֵי לִבְנֵי רְאוּכָן
אֶל־צִוְרֵי שָׂדֵי אֹרֶז וְצִבְאוֹ
וּפְקָדֵי שִׁשָּׁה וָאַרְבָּעִים אֶלֶף
וְחֲמִשָּׁה מֵאוֹת וַהֲחֹנֶם עֲלֵימָה
שָׁמַעַן וְנִשְׂאֵי לִבְנֵי שְׁמִיעוֹן
שֵׁלֶם אֶל־בְּנֵי צִוְרֵי שָׂדֵי וְצִבְאוֹ
וּפְקָדֵיהֶם תִּשְׁעֵהוּ וְחֲמִשִּׁים אֶלֶף
יִשְׂרָאֵל שֵׁשׁ מֵאוֹת וְיִמָּטֶה נָדָב וְנִשְׂאֵי
לִבְנֵי נֹדָב אֶל־סָפֵד בֶּן־עֲזָרָה
וְצִבְאוֹ וּפְקָדֵיהֶם שְׁחָמִשָּׁר
וָאַרְבָּעִים אֶלֶף וּשְׁשֵׁי מֵאוֹת
וְחֲמִשִּׁים כָּל־הַפְּקָדִים לְמִתְנֶה
רְאוּכָן מֵאֵת אֶלֶף וְאַחֲרֵיהֶם חֲמִשִּׁים
אֶלֶף וָאַרְבָּעִים מֵאוֹת וְחֲמִשִּׁים
לִצְבֹּאתָם וְשָׁנִים יִסֵּי

וַתֵּצֵא אֶל מוֹעֵד
מִתְּנָה הַלֵּוִיִּם בַּתּוֹךְ הַמִּתְנָה
כַּאֲשֶׁר יִחְנוּכֵן יִסַּע אִישׁ עַל
יְדוּלְדָנֵיהֶם
מִתְּנָה אֶפְרַיִם לִצְבָּאתָם יִמָּה
וַיָּשִׂיאוּ לְבָנֵי אֶפְרַיִם אֶל־יִשְׁמַע
בֶּן עֲמִיהוּד וַיִּצְבֹּאוּ פְקָדֵיהֶם
אַרְבַּעִים אֲלֵה וּחֲמִשָּׁה אֲוָהָן
וְעַל־וּמָטָה מִנְּשָׁה וַנְּשִׂיאוּ לְבָנֵי
מִנְּשָׁה נְמִלֵּאל בֶּן פִּדְיָה צֹרֵר
וַיִּצְבֹּאוּ פְקָדֵיהֶם שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים

ראשונה יבדל ויסמנה וישם את השפחות והיא ראשונה את אשר לחטאת ראשונה כל הפקדים לבחנה יהודיה ויהי לבד
אחרת בחור לבס הכר האחרת שלמה ראשונה ובדלות פועלים הישבים ראשונה במעלה הזר ראשונה וכלק ושלמתי במעלה ראשונה כתי ויהי לבד
אחרת ראשונה כתי ושל ראשונה כתי וס בכות ב 4 פקו וסימנהו כטה זכור ונשיא לבד זכור בטה עקר ישראל יל מציון *

וּמִכְנֻחַן וּמִטָּה גַּד וּנְשִׂיא לִבְנֵי גֵד וּמִטָּה בְּעֵמֶק וּנְשִׂיא לִבְנֵי עֵמֶק וּמִטָּה נֶפֶת וּנְשִׂיא לִבְנֵי נֶפֶת וּ
לֵאחֲרָהּ יִסְעוּ לְרִגְלֵהֶם יָעֹם שִׁיחֵהוּ לֵאחֲרָהּ וְ כָל הַפְּקִידִים בְּכֵן וּשְׂרָתוֹ בְּכֵן

א רש פסו בעני
ב וסימטהין

ומטה
לאחריה

אלה ומאתם ומטה בנימן ונשיא
לבני בנימן אבירן בן גרען ויצבאו
ופקדיהם חמישה ושלשים אלה
וארבע מאות כל הפקדים למחנה
אפרים מאת אלה ושמנת אלפים
ומאה ליצבאתם ושלשים יסעון
רנל מחנה דן
צפנה ליצבאתם ונשיא לבני דן
אחיעזר בן עמי שרי ויצבאו
ופקדיהם שנים ושלשים אלה
ושבע מאות והחננים עליו מטה
אשר ונשיא לבני אשר פנעאל
בן עכרן ויצבאו ופקדיהם אחד
וארבעים אלה וחמש מאות
ומטה נפתלי ונשיא לבני
נפתלי אחיעזר בן עין ויצבאו
ופקדיהם שלשה וחמשים אלה
וארבע מאות כל הפקדים
למחנה דן מאת אלה ושבעה
וחמשים אלה ושיש מאות
לאחרונה יסעו לדגליתם

אלה פקודי בני ישראל לבית
אבתם כל פקודי המחנה
לעבאתם שיש מאות אלף
ושלישת אלפים וחמשים מאות

וְחַמִּשִּׁים וְהָלוּם לֹא הִתְפַּקְדוּ
בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּאִשֶּׁר צִוָּה
יְהוָה אֶת מֹשֶׁה וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
כְּכָל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה
כִּן חָנּוּ לְדָבְלִיָּהּ וּכְנָסְעוּ אִישׁ
לְמִשְׁפַּחְתּוֹ עַל בֵּית אֲבֹתָיו

ואלה תולדות אהרן ומשה ביום
דבר יהוה את משה בהר סיני
ואלה שמות בני אהרן הכהן
נרבו אביהוא אלעזר ואיתמר
אלה שמות בני אהרן הכהנים
המשחים אשר מלא ירם לכהן
וימת נרבו אביהוא לפני יהוה
בהקרבתם אש זרה לפני יהוה
במדבר סיני וכנסם לארץ חלום
ויבחר אלעזר ואיתמר על בני
אהרן אביהם

וידבר יהוה אל משה לאמר
הקרב את מטה לוי והעמדת
אתו לפני אהרן הכהן וישרתו
אתו וישמרו את משמרתו ואת
משמרת כל העדה לפני אהל
מועד לעבד את עבדת המשכן
וישמרו את כל כלי אהל מועד
ואת משמרת בני ישראל לעבד

איש למשפחתו על בית אבותיו בכה למשפחתו ויקרב את שבט ואחיו למשפחתו ~ ~ ~
הוא אהרן ומשה ותלד לו את אהרן ואת משה ואלה תולדת אהרן ומשה ובע עמרם אהרן ומשה ~
ושמרו את משמרתו ושמרו את כל אהל מועד ושמרתם את משמרת הקדש ושמרו את משמרת דה ~

למשפחתו	ד	וסימנהון
דקדק אהרן למשה	ד	וסימנהון
ואת משמרת	ד	וסימנהון

וסימנהון	ד
וסימנהון	ד
וסימנהון	ד

מאדם ערבהמה	1 בתו	וסימנהו	אמחה אתה האדם וימח את כל היקום אשר על פני האדמה כי ליל כל בבור ביום הכתי כל בבור
הקדשתי	2 בתו	וסימנהו	כי ליל כל בבור ביום הכתי כל בבור כי ליל כל בבור ביום הכתי כל בבור

את עבודת המישכן ונתתה את
הלויס לאהרן ולבניו נתונם נתונם
המהללמאת בני ישראל ואת
אהרן ואת בניו תפקד ושמרו
את כהנתם וחזר הקרב יומת

וידבר יהוה אל משה לאמר ואני
הנה לקחתי את הלויים מתוך
בני ישראל תחת כל בכור פטר
רחם מבני ישראל והיו ליהלויים
כיל כל בכור ביום הכני כל
בכור בארץ מצרים הקדשתי
לי כל בכור בני ישראל מאדם עד
בהמה לי יהיו אני יהוה

וידבר יהוה אל
משה במדבר סיני לאמר פקד
את בני לוי לבית אבתם למי
למשפחתם כל זכר מבן חדש
ומעלה תפקדם ויפקד אתם
משה על פי יהוה כאשר צוה
ויהיו אלה בני לוי בשמחתם
בניסון וקהת ומררי ואלי
שקנות בני בניסון למשפחתם
בבנישמיני ובבניקהת למשפחתם
עמרם ובניחברון ועיאל ובני
מררי למשפחתם מחלי ומושי

ב
תו

ב
כת
בן
נכח

17

三

三

1

פר
מזכר

י"ב
מ"ד

ג'קד

ש"י

אדני

二

٤٥

והשלחן תתן על ערע עפון ומשמרתם הארון והשלחן והמנורה והכזבת * * * ומקדיהם * * * 120
 ופקדת משמרת כע מררי ופקדת אלעזר בן אהרן הכהן אס כמות כל האדם ויתון אלה ופקדת כל * * *

והשלחן והמנורה והמזבחת
 וכלי הקדש אשר ישרתו בהם
 והמספר וכל עבדתו ונשיא
 נשיא הלוי אלעזר בן אהרן
 הכהן פקדת שמרי משמרת
 הקדש למררי משפחת הממון
 ומשפחת המושא אלה הם
 משפחת מררי ופקדיריהם
 במספר כל זכר מבן חדש ומעלה
 ששית אלפים ומאתים ונשיא
 בית אב למשפחת מררי צוראל
 בן אביהיל על ירד המישכן יחנו
 צפנה ופקדת משמרת בני
 מררי קרשיה מישכן ובריחיו
 ועמריו וארנו וכל כליו וכל
 עבדתו ועמר החצר סביב
 וארניהם ויתרתם ומיתריהם
 והחגים לפע המישכן קדמה
 לפע אהל מועד מזרחה משה
 ואהרן ובני שמרי משמרת
 המקדש למשמרת בני ישראל
 והזר הקרב יומת כל פקודי
 הלוי אשר פקד משה ואהרן
 על פי יהוה למשפחתם כל זכר
 מבן חדש ומעלה שנים ועשרים
 אלה

ב
הם
דסמי
ה
מל
בל
פס
ומל
ד
ג
וס
כת
ב
הם
ג
ורחצו
מקטרים
ודין
בין
בתו
ולבה
עין
אהרן
לפי
שלא
היה
במען

ויאמר יהוה אל משה פקד כל
 בכד זכר לבני ישראל מבן חדש
 ומעלה וישא את מספר שמותם
 ולקחת את הלויים ליאני יהוה
 תחת כל בכד בכד בני ישראל ואת
 בהמת הלויים תחת כל בכד
 בכדמת בני ישראל ופקד משה
 כאשר צוה יהוה אתו את כל בכד
 בכד בני ישראל ויהי כל בכד זכר
 במספר שמות מבן חדש ומעלה
 לפקדיהם שנים ועשרים אלה
 שלשה ושבעים ומאתים

ט
כפוע
בספ
הם
בתו
בקר
אורי
הם
כמל
מל
יב
ר
106
ב
בתו
ג
ובעני
ב
בתו
ג
ומל

וידבר יהוה אל משה לאמר יקח
 את הלויים תחת כל בכד בכד
 ישראל ואת בהמת הלויים תחת
 בהמתם והיו ללויים אג יהוה
 ואת פדוייה שלשה והשבעים
 והמאתים הערפים על הלויים
 מבכור בני ישראל ולקחת
 חמשת חמשת שקלים לנזלת
 בשקל הקדש שתקח עשרים
 נרה השקל ונתתה הנכס
 לאהרן ולבני פדוייה הערפים
 בהם ויקח משה את כסף
 הפדויים מאת הערפים ע

אביחיל * * * וסימניהן * * * עשרה עקוד בתו * * * רחוקה אשר ער מידכא ועשרון עשרון * * * וד כנכ * * * וקיר ההיכל ועיניהם הכה * * * ויבכתי לו לא האמנתי * * *

